

מטוס או מכונית?

מטוס או מכונית?

"מטוס על מסלול יכול לנוע כמכונית, אך הוא נהפך למטוס של ממש רק כשהוא מתרומם באוויר ... כך האדם ... עולה על החיה ... האדם נהפך לבן אנוש אמיתי רק כשהוא מתרומם אל מימד החירות". (ויקטור פרנקל "הרופא והנפש")

החירות האמיתית היא היכולת לבחור. לבחור בטוב בחיים, לבחור להמריא, להשתמש בפוטנציאל האנושי, ולא להסתפק בחיי חומר.

פרשתנו פותחת בקריאה "נשא את ראש", המפקד הזה הוא מפקד שבו הספירה היא רק כלי למימוש התפקיד, כלי שבאמצעותו הראש אכן ינשא ויתרומם ליכולתו האמיתית ליכולת המטוס שבו.

הפרשה ממשיכה, ומתמודדת עם שתי מציאויות מנוגדות.

באחת, בני זוג נמצאים בהווייה חייטית: האיש מתבונן באשתו בחשד, מניח שהיא מפירה את ברית הנישואין, ואילו האשה מתנהגת באופן שמלבה את החשד: נסתרת עם איש זר, איש שבעלה כבר טעון כנגדו. כיצד מתרוממים ממציאות כזו? ההלכה הנוקבת כל כך של מנחת סוטה, מאפשרת בהירות חד משמעית. אם אכן נחצה הגבול בין אסור למותר, יש מחיר. אך אם החשד התברר כחשד שווא, ניתן להתפייס ולזכות בברכה לחיים חדשים.

המצב מנגד, הוא מצב שבו האדם מבקש מסלול המראה מקוצר, להיות אדם שנזר א-לוהיו בראשו, נזיר. הכתוב מתייחס ברצינות לשני מצבי חיים לא מאוזנים: כשהחיה מובילה, וכשהאדם מבקש להוביל באופן אינטנסיבי ופחות מאוזן, במובן של להדמות לאלוקים.

התורה היא מפת הדרכים שלנו בטיסת החיים. אנו רוצים להמריא בצורה מבוקרת מחד ולא להתרסק אל האדמה, בוורטיגו של איבוד הכיוון מאידך. אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה.

הרבנית חוה כוכב (מנסבר)

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם